

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6249/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Маринковић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тихомир Огњеновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 300/22 од 29.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 300/22 од 29.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 300/22 од 29.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Прр 173/2022 од 27.06.2022. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 1.500 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 27.06.2022. године до исплате, док је преко наведеног, а до траженог износа од 1.800 евра у динарској противвредности, са споредним потраживањем тужбени захтев одбијен као неоснован. Тужена је обавезана да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 21.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гжрр 300/22 од 29.11.2022. године, првостепена пресуда је преиначена тако што је тужбени захтев одбијен преко износа накнаде нематеријалне штете од 800 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом, до износа досуђеног првостепеном пресудом од 1.500 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом. Тужилац је обавезан да туженој надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о посебној ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о праву тужиоца на новчано обештећење због утврђене повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку, пошто његово признато и необезбеђено новчано потраживање није намирено, мада поступак траје 11 година.

По оцени Врховног касационог суда, по питању критеријума за одмеравање висине новчаног обештећења, чији распон је одређен чланом 30. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015) од 300 до 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, постоји уједначена пракса домаћих судова, спрам мерила из става 2. наведеног члана закона. По овим мерилима, висину новчаног обештећења одређује сложеност предмета, суђења или истраге, поступање надлежног државног органа и странке током поступка и значај предмета суђења или истраге по странку, тако да дужина трајања поступка због које је утврђена повреда права не води нужно до досуде идентичне накнаде.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке, донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд налази да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да ревизија није дозвољена у парницама за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић